

Giendom for sig, og saa de Ydelser af for-
 anderlig Størrelse, der stadig ydes efter
 Hartkornet. Dette er jo Skatterne til Kom-
 munerne, og der kan det ganske vist ikke
 negtes, at der er noget Ubilligt i, at Kom-
 munerne stigende Fornødenheder komme til
 at gaa ud over Beboerne i meget forskjellig
 Maaal, eftersom tilfældigvis Giendommene
 ere høiere eller lavere boniterede. Men det
 forekommer mig, at dersom det særlig er
 dette Misforhold, man har for Øie, maa
 Bestræbelserne rettes paa enten at faae en
 ny Matriculering, der kunde tjene som Grund-
 lag for en ny Bestatning, medens de gamle
 Statskatter vedblive eller gif over til i
 deres Helhed at blive Gammelstat, eller ogsaa
 maa man finde en anden eller mere pas-
 sende Bestatningsnorm for Landkommunerne,
 end Hartkornet er nu. Det Første, Gjennem-
 førelsen af en ny Matriculering, tror jeg vil
 være affstrækkende for de fleste alene af
 Hensyn til den meget betydelige Bekostning,
 der vil være forbundet dermed, og den meget
 lange Tid, inden den kan gennemføres.
 Den anden Vej at søge en hensigtsmæssigere
 Norm for Udredelsen af Kommuneetatierne
 paa Landet, turde være mere praktisk, og
 jeg skal i alt Fald om denne sige, at den
 vil fremdeles ligesom hidtil have min fulde
 Sympathi. — De Bemærkninger, der ere
 fremkomne i Betænkningens Nr. 14 om For-
 staelsen og Anvendelsen af Loven af 1ste
 April 1887 om Løttelse af Prioritetsomsæt-
 tninger, have i mine Tanker allerede faaet
 deres Besvarelse under første Behandling af
 det private Lovforslag om dette Emne, der
 er bragt ind her; jeg veed i alt Fald ikke,
 at jeg for mit Vedkommende i Diebliffet kan
 sige noget Nytt dertil. — Af andre Be-
 mærkninger, der ere fremkomne, skal jeg kun
 udtale mig om een, nemlig om Anbringelsen
 af Statens Midler i Aktier i Gjedserbanen.
 Det, jeg derom vil bemærke, er kun det, at
 ligesom jeg har anset det for at være
 hensigtsmæssigt at erhverve et betydeligt
 Beløb af lolland-falsterke Jernbaneaktier
 af Hensyn til en eventuel Overtagelse fra
 Statens Side af disse Baner, saaledes
 har jeg ogsaa anset det for at være
 hensigtsmæssigt, at Staten fikrede sig Ak-
 tierne i Gjedserbanen. Det er jo, som det
 ærede Finansudvalg vistnok har bemærket,
 det hele udstedte Aktieløb i Gjedserbanen,
 som tilhører Staten for Diebliffet; hvad der
 mere er medgaaet dertil, er stiftet ved Laan.
 Det ærede Medlem for Præsto Amts
 3die Valgkreds (Veth) mente, at det vilde
 være en fornødt Statshusholdning, at man,
 ligesom i den private Husholdning, i de onde
 Aar tærer paa, hvad man har opsparat i de

gode Aar, og Nødtigheden af denne Bemærk-
 ning i sin Almindelighed skal jeg selvfølgelig
 ikke modsigge, idet det er min Mening, hvad
 jeg har udtalt her gjentagne Gange, at det
 er fuldt forsvareligt, at vi nu i de knappe
 Aar forbruge af det, der har været opsamlet
 i tidligere gode Aar, at det altsaa ikke kan
 kaldes en ødsel Statshusholdning, naar der
 forelægges til Budget, et Finanslooforslag,
 som ikke viser Balancen, men som viser et
 Understud, der kun kan salderes ved at for-
 bruge af det, der har været opsamlet i de
 gode Tider, altsaa netop det, som det ærede
 Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds i
 sin Almindelighed betegnede som en god
 Statshusholdning. Det glæder mig, at jeg
 paa dette Punkt har Samstemning fra det
 ærede Medlems Side. Naar det ærede Med-
 lem imidlertid vil give denne i og for sig
 rigtige Betragtning en særlig Anvendelse i
 Diebliffet, saaledes at det, som Statskassen
 havde opsamlet i de gode Tider, nu skulde
 fordeles mellem Kommunerne i Landet, saa
 kan jeg ikke følge det ærede Medlem deri, og
 jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem selv
 ved en nøiere Betragtning af Fordelings-
 normen vil komme til at erkjende, at den er
 saa vilkaarlig, at den uden Overdrivelse kan
 betegnes som aldeles ubrugelig. Jeg skal
 blot gjøre opmærksom paa, at naar Kom-
 munerne skulde tage Del i den store Uddeling
 af Statskassens Midler i Forhold til, som
 Beboerne i Kommunen have udredet Hart-
 kornstat og Bygningsafgift, saa vil
 Resultatet deraf blandt Andet være det,
 at den Kommune, hvori vi nu opholde os,
 nemlig Kjøbenhavn, vilde faae Lod og Del
 i denne Uddeling fra Statens Side for et
 meget stort Hartkornbeløb, idet Beboerne,
 de, der have svaret Hartkornstat, bo her i
 Byen. Noget saa Meningsløst tror jeg ikke,
 at det ærede Medlem har kunnet ville anbe-
 fale. Det er iøvrigt kun en Bemærkning, jeg
 har fundet mig foranlediget til at gjøre, og
 som forsaavidt ikke bethyder Meget, som jeg
 overhovedet er imod en saadan Uddeling til
 Kommunerne af det, Statskassen har op-
 sparet. Noget ganske Andet vilde det være,
 naar Spørgsmaalet var om at formindske
 Skattebyrden i de trykkede Tider, paa Grund
 af, at Staten ikke behøvede Skatterne, da
 den havde tilstrækkelig opsparat Formue til
 at leve af. Forslag i denne Retning vilde
 jo altid være noget skadeligere, der vilde jo
 altid der kunne være Spørgsmaal om en
 nogenlunde rimelig Fordeling af Beneficiet,
 hvilket der jo i dette Tilfælde ikke altid kan
 være. Men det ærede Thing vil vide, at
 min Betragtning, min Anskuelse om, hvad
 Statskassen kan indvære, ikke falder sammen